

Księga Daniela - numer dziewięćdziesiąty trzeci

Odślonięcie proroczej trylogii Rzymu: od starożytnego pogaństwa do współczesnego oszustwa

Jeff Pippenger

2024-02-26

Księga Daniela wskazuje, że to Rzym ustanawia widzenie, a temu zrozumieniu sprzeciwiali się protestanci w czasach ruchu millerowskiego, gdy William Miller wskazał na ten fakt. W czasach ostatecznych nadal to Rzym ustanawia widzenie, a dzisiaj adwentyzm laodycejski podtrzymuje upadły protestancki pogląd, że gwałtownicy ludu twego to Antioch Epifanes. Lud przymierza, który był pomijany w historii ruchu millerowskiego, sprzeciwiał się tej samej prawdzie, której teraz sprzeciwia się lud przymierza czasów ostatecznych, który również jest teraz pomijany. Salomon dobrze to ujął:

To, co było, jest tym, co będzie; a to, co jest czynione, będzie czynione; i nie ma nic nowego pod słońcem. Czy jest coś, o czym można by powiedzieć: Patrz, to nowe? Już to było w dawnych czasach, które były przed nami. Księga Koheleta 1:9–10.

W ujęciu proroczym istnieją trzy przejawy Rzymu, a dwa pierwsze określają cechy trzeciego, gdyż prawda opiera się na świadectwie dwóch.

Lecz jeśli cię nie posłucha, weź ze sobą jeszcze jednego lub dwóch, aby na świadectwie dwóch lub trzech świadków każde słowo zostało potwierdzone. Mateusz 18:16.

Religią pogańskiego Rzymu było pogaństwo, a pogaństwo jest fałszerstwem prawdziwej religii. Nie jest to jednak fałszerstwo w tym sensie, w jakim rozumiemy fałszywe pieniądze, bo pogaństwo w rzeczywistości w niczym nie przypomina prawdziwej religii. Jednak w sensie proroczym ma cechy fałszerstwa. Miasto Rzym jest fałszywym odpowiednikiem Jerozolimy i ma świątynię (Panteon), która była fałszywym odpowiednikiem świątyni w Jerozolimie. Praktyki religijne pogaństwa są nieświęcone i diabelskie, lecz stanowią szatańską podróbkę praktyk religijnych. Zwierzchnik religii pogańskiego Rzymu nosił tytuł Pontifex Maximus. „Pontifex Maximus” pierwotnie odnosił się do najwyższego kapłana rzymskiej religii państwowej w starożytnym Rzymie, a jego początki sięgają wczesnej republiki rzymskiej. Z czasem zaczął być kojarzony z władzą polityczną i religijną, a ostatecznie przekształcił się w tytuł używany dziś przez papieża w Kościele rzymskokatolickim.

Tytuł najwyższego kapłana pogańskiego Rzymu brzmiał Pontifex Maximus; był to także tytuł najwyższego kapłana papieskiego Rzymu i jest to łaciński termin oznaczający „Największy Najwyższy Pontyfik”. Był najwyższym kapłanem rzymskiej religii państwowej, w szczególności kultu boga Jowisza. Pontifex Maximus posiadał znaczną władzę i obowiązki religijne, w tym nadzór nad różnymi obrzędami oraz zapewnianie prawidłowego funkcjonowania rzymskiego kalendarza religijnego. Pontifex Maximus był zwierzchnikiem Kolegium Pontyfików (Collegium Pontificum), grupy kapłanów odpowiedzialnych za interpretację i utrzymanie rytuałów religii

rzymskiej.

Najwyższym kapłanem zarówno pogańskiego, jak i papieskiego Rzymu był Pontifex Maximus, dlatego głowa współczesnego Rzymu będzie naturalnie również nosić tytuł Pontifex Maximus. Religią pogańskiego Rzymu było pogaństwo, a religia papieskiego Rzymu była — i nadal jest — pogaństwem, lecz pod płaszczykiem wyznawania chrześcijaństwa, a religią współczesnego Rzymu w dniach ostatecznych będzie pogaństwo, pod płaszczykiem wyznawania chrześcijaństwa.

Zarówno pogański, jak i papieski Rzym miały określony okres niepodzielnych rządów. Pogański Rzym miał panować niepodzielnie przez trzysta sześćdziesiąt lat, w wypełnieniu proroctwa czasowego z Księgi Daniela, rozdział jedenasty, werset dwudziesty czwarty.

Wejdzcie w pokój nawet do najtłustszych miejsc prowincji; i uczyni to, czego nie uczynili jego ojcowie ani ojcowie jego ojców; rozdzieli między nimi łupy, zdobycze i bogactwa; zaiste, będzie obmyślał swoje zamysły przeciwko twierdzom, i to przez pewien czas. Daniela 11:24.

Tematem dwudziestego czwartego wersetu jest pogański Rzym, ponieważ stał się on tematem w wersecie szesnastym i pozostaje nim aż do wersetu trzydziestego pierwszego. Do tych wersetów odniesiemy się szczegółowo w kolejnych artykułach, lecz tutaj jedynie wskazujemy, że proroctwo wskazuje, iż pogański Rzym będzie panował niepodzielnie przez trzysta sześćdziesiąt lat, co wyrażono jako Rzym „przewidujący” swoje „zamysły przeciwko warowniom, i to na czas”. Słowo przetłumaczone jako „przeciwko” w rzeczywistości znaczy „z”, a werset mówi, że Rzym będzie kierował światem „z” „warowni”, czyli z miasta Rzym, i będzie to czynił przez „czas”, to jest trzysta sześćdziesiąt lat.

Pogański Rzym zaczął rządzić niepodzielnie od bitwy pod Akcjum w 31 r. p.n.e. i kontynuował niepodzielne rządy aż do roku 330 n.e., kiedy Konstantyn przeniósł stolicę imperium z twierdzy Rzymu do Konstantynopola. Wtedy imperium rozpoczęło swój niesławny upadek. Miasto Rzym było proroczą „twierdzą” dla pogańskiego Rzymu i gdy rządził z tego miasta, był niezwyciężony. W wojnach, które nastąpiły po przeniesieniu władzy przez Konstantyna, miasto Rzym stało się celem ataku Genzeryka i najeżdżających plemion barbarzyńskich, które są przedstawione przez pierwsze cztery Trąby z ósmego rozdziału Apokalipsy.

Z tego powodu w Księdze Daniela, rozdział jedenasty, werset trzydziesty pierwszy, "ramiona" (pogański Rzym), które stanęły po stronie papieża, najpierw zbezpieściły "sanktuarium potęgi". Miasto Rzym jest proroczym "sanktuarium potęgi" zarówno dla pogańskiego, jak i papieskiego Rzymu, gdyż w roku 330, wraz z przeniesieniem pogańskiej władzy do Konstantynopola, miasto Rzym zostało pozostawione papieskiemu Rzymowi, który nabierał znaczenia. Z tego powodu Apokalipsa, rozdział trzynasty, werset drugi, mówi, że smok (pogański Rzym) dał papieskiemu Rzymowi jego "siedzibę". "Siedziba" to miejsce, z którego sprawuje się władzę, a od roku 538 aż do 1798 papieski Rzym panował niepodzielnie, tak jak pogański Rzym panował niepodzielnie przez "czas".

Proroctwo wskazuje określony okres, w którym zarówno pogański, jak i papieski Rzym miały panować niepodzielnie, i że miały to czynić ze swojej siedziby władzy, którą było Miasto Rzym.

Niezwyyczajoność pogańskiego Rzymu zakończyła się, gdy opuścił Miasto Rzym, co oznaczało koniec trzystu sześćdziesięciu lat, przedstawionych jako „czas” w wersecie dwudziestym czwartym, a gdy w 1798 roku zakończyło się tysiąc dwieście sześćdziesiąt lat panowania papieskiego, Napoleon kazał wywieźć papieża z Miasta Rzym, a papież zmarł na wygnaniu.

Rzym pogański i Rzym papieski dowodzą, że współczesny Rzym będzie sprawował najwyższą władzę przez ściśle określony proroczy okres w czasach ostatecznych. „Czasu już więcej nie będzie”, jednak okres papieskich prześladowań czasów ostatecznych jest ściśle określonym czasem, który rozpocznie się wraz z wkrótce nadchodzącą ustawą niedzielną w Stanach Zjednoczonych i będzie trwał aż do zamknięcia czasu łaski dla ludzi, gdy Michał powstanie i ogłosi: „Kto jest niesprawiedliwy, niech będzie nadal niesprawiedliwy; a kto jest plugawy, niech pozostanie plugawy; a kto jest sprawiedliwy, niech będzie nadal sprawiedliwy; a kto jest święty, niech pozostanie święty.”

Rzym pogański w trakcie swojej krwawej historii prześladował chrześcijan w Koloseum w Rzymie, a historycy chrześcijańscy oszacowali, że podczas ciemnych wieków rządów papieskich papieństwo zamordowało sto milionów męczenników, lecz papieństwo zaprzecza temu twierdzeniu i szacuje tę liczbę na około pięćdziesiąt milionów. Zarówno Rzym pogański, jak i papieski prześladowały wiernych Bogu, a współczesny Rzym także będzie prześladował wierny lud Boży w czasach ostatecznych.

"Wielu zostanie uwięzionych, wielu ucieknie z miast i miasteczek, ratując życie, a wielu zginie jako męczennicy dla Chrystusa, stając w obronie prawdy." Wybrane poselstwa, księga 3, 397.

Pogański Rzym pokonał trzy przeszkody geograficzne, gdy przejmował kontrolę nad światem. Papieski Rzym pokonał trzy przeszkody geograficzne, gdy przejmował kontrolę nad światem. Współczesny Rzym pokonał Króla Południa (ateistyczny Związek Radziecki) w 1989 roku, a następnie obali chwalebą ziemię (Stany Zjednoczone), gdy wkrótce nadejdzie prawo niedzielne. Następnie pokona Egipt (cały świat).

Całe społeczeństwo dzieli się na dwie wielkie klasy: posłusznych i nieposłusznych. Do której z tych klas się zaliczymy?

Ci, którzy zachowują przykazania Boże, ci, którzy żyją nie samym chlebem, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych, stanowią Kościół Boga żywego. Ci, którzy wybierają naśladowanie Antychrysta, są poddanymi wielkiego odstępcy. Stojąc pod sztandarem Szatana, łamią Boże prawo i skłaniają innych do jego łamania. Starają się tak kształtować prawa narodów, aby ludzie okazywali lojalność wobec ziemskich rządów przez deptanie praw Królestwa Bożego.

Szatan odwraca uwagę ludzi błahymi kwestiami, aby nie widzieli jasno i wyraźnie spraw o ogromnym znaczeniu. Wróg planuje usidlić świat.

"Tak zwany świat chrześcijański ma stać się areną wielkich i decydujących działań. Ludzie u władzy ustanowią prawa kontrolujące sumienie, na wzór papieństwa. Babilon napoi wszystkie narody winem gniewu swego nierządu. Każdy naród zostanie w to wciągnięty." Manuscript

Releases, tom 1, 296.

Aby obronić prawdę, która utożsamia „chwalebą ziemię” z Daniela 11:41 jako symbol Stanów Zjednoczonych, Lew z pokolenia Judy objawił badaczom prorocत्व czasów ostatecznych zasadę potrójnego zastosowania prorocत्व. Światło płynące z tych ostatnich sześciu wersetów zostało ugruntowane poprzez zastosowanie historii reprezentowanej przez „the daily” w Księdze Daniela, przedstawionej w wersecie 31 jedenastego rozdziału, do ostatnich sześciu wersetów tego rozdziału. Ta sama fundamentalna prawda („the daily”), która stała się kluczem ram prorocत्व Millera, uformowała również ramy prorocत्व czasów ostatecznych. Ramy Millera opierały się na dwóch mocach spustoszenia — pogaństwie i papizmie — które prześladowały lud Boży, a ramy czasów ostatecznych opierają się na trzech mocach spustoszenia, które prześladowują lud Boży w dniach ostatecznych.

Wzrost wiedzy przedstawiony w ostatnich sześciu wersach jedenastego rozdziału Księgi Daniela, odnoszący się do wzrostu, który nadszedł w 1989 roku, i symbolizowany przez rzekę Hiddekel, spotkał się z oporem ze strony wrogów prawdy. Ten opór doprowadził do zrozumienia zasady potrójnego zastosowania prorocत्व, którą po raz pierwszy rozpoznano jako potrójne zastosowanie Rzymu, które jest tematem ustanawiającym wizję historii prorocत्व.

Gdzie nie ma objawienia, lud ginie; lecz szczęśliwy jest ten, kto strzeże prawa. Księga Przysłów 29:18.

Potrójne zastosowanie trzech oblicz Rzymu wskazuje, że religią pogańskiego i papieskiego Rzymu jest pogaństwo oraz że ich religią kieruje mężczyzna noszący tytuł Pontifex Maximus. Te dwa oblicza Rzymu wskazują, że przed określonym okresem ich niepodzielnych rządów usunięte zostają trzy potęgi terytorialne oraz że będą rządzić z Rzymu, miasta na siedmiu wzgórzach, które jest ich sanktuarium mocy. Oba poświadczyły, że prześladowały wierny lud Boży. Dlatego, na podstawie tych dwóch świadków, wiemy, że religią współczesnego Rzymu będzie pogaństwo oraz że będzie nią kierował papież Rzymu, którego tytuł brzmi Pontifex Maximus.

Zanim wielka nierządnicza przejmie kontrolę i będzie sprawować niepodzielną władzę, współczesny Rzym będzie musiał pokonać trzy przeszkody, a pierwsza z nich należy już do przeszłości: rozpad Związku Radzieckiego w 1989 roku, ateistycznego wroga Rzymu, który opierał się jego władzy w Europie. Następna przeszkoda zostanie obalona wraz z rychłym wprowadzeniem w Stanach Zjednoczonych prawa niedzielnego, a następnie Organizacja Narodów Zjednoczonych przekaże swoją władzę współczesnemu Rzymowi na krótki czas. Gdy zostanie on w pełni osadzony na tronie, nastąpi prześladowanie czasów ostatecznych.

Księga Daniela, a zwłaszcza ósmy rozdział Apokalipsy, przedstawiają prorocत्व cechy Rzymu, które przyczyniają się do właściwego zrozumienia współczesnego Rzymu. Jedną z tych cech był podział Cesarstwa Rzymskiego na Wschód i Zachód, dokonany przez Konstantyna w roku 330. Pogański Rzym i papieski Rzym, rozpatrywane łącznie, wskazują także na dwoistą naturę Rzymu. Podział dokonany przez Konstantyna, który doprowadził do wyodrębnienia Rzymu zachodniego i wschodniego, stanowi drugie świadectwo pogańskiego i papieskiego Rzymu. Konstantyn ustanowił władzę świecką na Wschodzie, a władzę kościelną pozostawił na Zachodzie. Pogański

Rzym reprezentował władzę państwową, a papieski Rzym — władzę kościelną. Wschód stanowił sferę państwowego rządzenia, a Zachód — sferę kościelnego zarządzania, co obrazują żelazo i glina z drugiego rozdziału Księgi Daniela, męski róg i żeński róg z ósmego rozdziału Księgi Daniela, drapieżne bestie z siódmego rozdziału Księgi Daniela oraz zwierzęta świątynne z ósmego rozdziału Księgi Daniela.

Współczesny Rzym będzie również dwoistej natury, składając się z połączenia kościoła i państwa, żelaza i gliny oraz polityki kościelnej i państwowej, ale Współczesny Rzym ma też naturę potrójną. W rozdziale ósmym Apokalipsy zarówno zachodni, jak i wschodni Rzym zostały dosłownie i symbolicznie podzielone na trzy. Konstantyn, rządząc ze wschodniego Rzymu, dosłownie podzielił swoje królestwo między trzech synów, a zachodni Rzym był symbolicznie przedstawiony przez słońce, księżyc i gwiazdy, które oznaczały potrójną formę rządów stosowaną przez Cesarstwo Rzymskie. A zatem Współczesny Rzym, choć ma dwoisty, kościelno-państwowy charakter, będzie także przedstawiać potrójne zjednoczenie symbolizowane przez smoka, bestię i fałszywego proroka.

Przejawy pogańskiego i papieskiego Rzymu wskazują na złożony proroczy kształt ostatecznego współczesnego Rzymu. To trójstronny związek, który dokona się wraz z rychło nadchodzącą ustawą niedzielną, prowadząc świat do Armagedonu. To ogólnoswiatowy „Obraz Bestii”, będący symbolem połączenia Kościoła i państwa. Na jego czele stoi Pontifex Maximus, który rządzi z Rzymu, siedziby jego władzy. Cywilną władzę „człowieka grzechu” zapewnią Narody Zjednoczone, a świat zostanie zmuszony do przyjęcia trójczłonowego, a zarazem dwoistego systemu antychrysta przez przymusową moc Stanów Zjednoczonych. Tak więc, podobnie jak pogański Rzym (smok) w trzynastym rozdziale Apokalipsy, w wersecie drugim, dał papieżowi „swoją moc, swój tron i wielką władzę”, tak Stany Zjednoczone, ukazane na wzór pogańskiego Rzymu, spełniają te same trzy funkcje dla współczesnego Rzymu. Siedzibą jest Watykan w Rzymie, mieście na siedmiu wzgórzach, władzą są Narody Zjednoczone, a mocą Stany Zjednoczone. Razem prowadzą świat do miejsca, gdzie papież „dojdzie do swego kresu i nikt mu nie pomoże”.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.

I szósty anioł wylał swoją czaszę na wielką rzekę Eufrat, i wyschły jej wody, aby została przygotowana droga dla królów ze wschodu. I ujrzałem trzy duchy nieczyste, podobne do żab, wychodzące z paszczy smoka, z paszczy Bestii i z ust fałszywego proroka. Są to bowiem duchy demonów, czyniące znaki, które wychodzą do królów ziemi i całego świata, aby zgromadzić ich na bitwę owego wielkiego dnia Boga Wszchemogącego. Oto przychodzę jak złodziej. Błogosławiony, kto czuwa i strzeże swoich szat, aby nie chodził nagi i nie widziano jego wstydu. I zgromadził ich w miejscu zwanym po hebrajsku Armagedon. I siódmy anioł wylał swoją czaszę w powietrze, i dobiegł potężny głos ze świątyni w niebie, od tronu, mówiący: Stało się. Apokalipsa 16:12-17.